

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 017006 16 Uvp
Banja Luka, 13.12.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi: D. M., M. K., B. D., M. B., M. Stojakovića, M. M., Č. S., R. M., M. P., B. N., D. B., S. M., M. R., S. P., M. V., M. Đ., R. M., B. T., P. D., D. V., M. R., R. K. i M. S., svi iz P., zastupani po punomoćnicima Mr M. D. i Mr D. Z., advokati iz Zajedničke advokatske kancelarije ... u P., (u daljem tekstu: tužioci), protiv akta broj ... od 15.7.2015. godine, tuženog Ministarstva ..., u predmetu priznavanja prava na borački dodatak, odlučujući o zahtjevu tužilaca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 017006 15 U od 29.02.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj 13.12.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužilaca za naknadu troškova sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužilaca izjavljena protiv zaključka Odjeljenja za boračko-invalidsku zaštitu opštine P. broj ... od 08.3.2011. godine, a kojim je odbačen zahtjev tužilaca za donošenje rješenja o priznavanju prava na borački dodatak, zbog stvarne nenadležnosti.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio stavom da iz zahtjeva tužilaca koji je podniet prvostepenom organu tuženog proizlazi da su istim tražili donošenje rješenja o priznavanju prava na borački dodatak u iznosima koji su obračunati do dana 31.8.2006. godine kao radnicima T. a.d. P., pa da nisu ispunjeni uslovi iz člana 32. i 33. stav 1. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca, Odbrambeno otadžbinskog rata Republike Srpske – prečišćeni tekst („Službeni glasnik RS“ broj 55/07, 59/08 i 118/09 u daljem tekstu Zakon o pravima boraca), odnosno člana 3. Uredbe o boračkom dodatku („Službeni glasnik RS“ broj 45/07, 73/08 i 117/09, u daljem tekstu: Uredba), za odlučivanje po tom zahtjevu. S tim u vezi. da kako je zahtjev postavljen u smislu Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca („Službeni glasnik RS“ broj 33/99, u daljem tekstu: ZPB), koji je bio na snazi u vrijeme donošenja Odluke Upravnog odbora JKP

„C T“ P. o ostvarivanju prava radnika – boraca na naknadu boračkog dodatka broj 020-712/01 od 03.8.2001. godine sa primjenom od 01.7.2001. godine do 03.8.2001. godine, kojim je u članu 105. stav 5. propisano da o pravu na borački dodatak rješava preduzeće kod kojeg je radnik, odnosno borac u radnom odnosu, to je pravilno osporenim aktom odbijena žalba tužilaca protiv zaključka o odbacivanju zahtjeva tužilaca.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužioci pobijaju njenu zakonitost zbog povrede materijalnog prava i povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari. Ističu da nije sporno da su zahtjev za priznavanje i isplatu boračkog dodatka podnijeli 27.11.2008. godine, kada je Uredba bila na snazi, pa ukoliko je prvostepeni organ smatrao da je nenadležan za postupanje po tom zahtjevu, da je trebao isti proslijediti nadležnom organu tj. Upravnom odboru JKP C.T. P.. Predložili su da se pobijana presuda preinači ili ukine.

U odgovoru na zahtjev tuženi organ je istakao da su svi navodi tužilaca već cijenjeni od strane tuženog u osporenom aktu, a i od strane suda povodom upravnog spora. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Tužioci su dana 27.11.2008. godine kao borci Vojske R.S. i radnici T. a.d. P. podnijeli prvostepenom organu zahtjev za priznavanje prava na borački dodatak, i isplatu za vremenski period od 01.7.2001. godine do dana podnošenja tužbe Osnovnom sudu u Prijedoru. Istakli su da se Osnovni sud u Prijedoru rješenjem broj 77-0-P-06-000-639 od 20.6.2008. godine oglosio nenadležnim za postupanje po njihovoj tužbi te u tom dijelu odbacio njihovu tužbu sa obrazloženjem da se pravo na borački dodatak, visina boračkog dodatka i njegova isplata utvrđuje u upravnom postupku. Postupajući po tom zahtjevu prvostepeni organ je rješenjem od 15.1.2009. godine zahtjev odbio, ali je povodom žalbe tužilaca rješenjem tuženog od 14.2.2011. godine to rješenje poništeno i predmet vraćen na ponovni postupak i odlučivanje. U ponovnom postupku prvostepeni organ tuženog je odbacio zahtjev tužilaca za donošenje rješenja o priznavanju prava na borački dodatak u iznosima koji su obračunati do dana 31.8.2006. godine, uz obrazloženje da je stupanjem na snagu Uredbe, veći broj tužilaca prije podnošenja zahtjeva od 27.11.2008. godine i u međuvremenu do dana rješavanja zahtjeva podnio pojedinačne zahtjeve za priznavanje prava na borački dodatak te onima koji su ispunili propisane uslove za ostvarivanje ovog prava isto priznato. Međutim, uvidom u predmetni zahtjev od 27.11.2008. godine i priložene dokaze taj organ je zaključio da se ne traži izdavanje rješenja kako je regulisano Zakonom o pravima boraca i Urednom već u smislu Odluke Upravnog odbora JKP „C T“ P. o ostvarivanju prava radnika – boraca na naknadu boračkog dodatka sa primjenom od 01.7.2001. godine broj 020-712/01 od 03.8.2001. godine, koja je donijeta na temelju člana 103. stav 5. ZPB, koji je bio na snazi u vrijeme donošenja te odluke, a čijim članom 22. stav 1. je određeno da je borački dodatak pravo na dodatak uz zaradu ostvarenu na osnovu radnog odnosa, odnosno dodatak uz naknadu koju zaposleni borac ostvaruje po propisima o radnim odnosima i penzijskom, invalidskom i zdravstvenom osiguranju. Zaključeno je da je zahtjev tužilaca u upravnom postupku podnesen da bi na osnovu rješenja o priznavanju prava na borački dodatak za vremenski period od 01.7.2001. do 31.8.2006. godine, od preduzeća u kojem su zaposleni tražili isplatu boračkog dodatka za vremenski period od 01.7.2001. do 31.8.2006. godine. U tom smislu prvostepeni organ je

našao da nije stvarno nadležan da rješava po ovom zahtjevu pa su tužioci upućeni da se obrate Upravnom odboru JKP „C T“.. P. za rješavanje po njihovom zahtjevu.

Osporenim aktom je odbijena žalba tužilaca izjavljena protiv naprijed navedenog zaključka, jer da prvostepeni organ nije bio stvarno nadležan za postupanje po tom zahtjevu u smislu člana 103. stav 5. ZPB, pa da je na osnovu člana 54. stav 3. Zakona o opštem upravnom postupku („Sl. glasnik RS“ broj 13/02, 87/07 i 50/10 u daljem tekstu: ZOUP), pravilno odlučeno kao u njegovom dispozitivu.

Pravilno je osporenim aktom potvrđena zakonitost prvostepenog zaključka, jer su tužioci tražili priznavanje prava na borački dodatak i njegovu isplatu kada prvostepeni organ nije bio nadležan za odlučivanje po istom, odnosno za vremenski period od 01.7.2001. do 31.8.2006. godine, s obzirom da se pravo na borački dodatak prema članu 3. Uredbe priznaje tek od 2007. godine. Osim navedenog tužioci su upućeni da se obrate Upravnom odboru JKP T.a.d. P. za isplatu traženog dodatka, zbog čega su neosnovani njihovi navodi da je organ bio u obavezi da dostavi njihov zahtjev nadležnom organu preduzeća u kojem su zaposleni. Obaveza dostavljanja podneska nadležnom organu iz člana 54. stav 4. ZOUP, zbog očuvanja zakonskog roka, se odnosi na upravne organe i sud, odnosno pravne subjekte koji vrše javna ovlašćenja i eventualno mogu biti nadležni za postupanje, što u konkretnom nije slučaj. Otuda je sud dao valjano obrazložene razloge za odbijanje tužbe, koje prihvata ovaj Vrhovni sud koji nisu u suprotnosti sa odredbama 54. stav 3. i 4. ZOUP u vezi sa odredbama člana 22. i 103. stav 5. ZPB i člana 3. Uredbe.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužilaca odbija kao neosnovan na osnovu člana 40. stav 1. ZUS jer nisu ostvareni razlozi iz člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Odluka iz stava 2. izreke presude se zasniva na odredbama člana 49. i 49. a) ZUS, s obzirom da su tužioci izgubili ovaj upravni spor slijedom čega nemaju pravo na naknadu troškova sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić